

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 23. april 2021
(OR. en)

7312/21

**Interinstitutionel sag:
2021/0015 (CNS)**

**FISC 49
ECOFIN 274**

LOVGIVNINGSMÆSSIGE RETSAKTER OG ANDRE INSTRUMENTER

Vedr.: RÅDETS FORORDNING om ændring af forordning (EU) nr. 389/2012 om administrativt samarbejde på punktafgiftsområdet, for så vidt angår indholdet af elektroniske registre

---

RÅDETS FORORDNING (EU) 2021/...

af ...

**om ændring af forordning (EU) nr. 389/2012
om administrativt samarbejde på punktafgiftsområdet,
for så vidt angår indholdet af elektroniske registre**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 113,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet¹,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg²,

efter en særlig lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

---

¹ Udtalelse af ... (endnu ikke offentliggjort i EUT).

² Udtalelse af ... (endnu ikke offentliggjort i EUT).

- (1) Artikel 19 i Rådets forordning (EU) nr. 389/2012¹ pålægger medlemsstaterne en pligt til at vedligeholde elektroniske registre over godkendte erhvervsdrivende og afgiftsoplag, som er involveret i bevægelser af punktafgiftspligtige varer under afgiftssuspensionsordninger.
- (2) Med Rådets direktiv (EU) 2020/262² udvides anvendelsen af det IT-system, der er omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2020/263³, og som i dag anvendes til kontrol af bevægelser af punktafgiftspligtige varer under afgiftssuspension, til også at omfatte punktafgiftspligtige varer, der er overgået til forbrug på en medlemsstats område og derefter flyttes til en anden medlemsstats område med henblik på levering til erhvervsmæssige formål.
- (3) For at sikre at IT-systemet fungerer korrekt ved at sikre lagring af fuldstændige, ajourførte og nøjagtige data, er det nødvendigt at ændre anvendelsesområdet for artikel 19 i forordning (EU) nr. 389/2012 for at fastsætte, hvilke oplysninger medlemsstaterne bør anføre i de elektroniske registre vedrørende autoriserede afsendere og autoriserede modtagere, der kun lejlighedsvis flytter punktafgiftspligtige varer.

---

¹ Rådets forordning (EU) nr. 389/2012 af 2. maj 2012 om administrativt samarbejde på punktafgiftsområdet og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2073/2004 (EUT L 121 af 8.5.2012, s. 1).

² Rådets direktiv (EU) 2020/262 af 19. december 2019 om den generelle ordning for punktafgifter (EUT L 58 af 27.2.2020, s. 4).

³ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2020/263 af 15. januar 2020 om digitalisering af registrering og overvågning af punktafgiftspligtige varers bevægelser (EUT L 58 af 27.2.2020, s. 43).

- (4) Målet for denne forordning, nemlig præciseringen af de oplysninger, som medlemsstaterne bør anføre i de elektroniske registre vedrørende autoriserede afsendere og autoriserede modtagere, der kun lejlighedsvis flytter punktafgiftspligtige varer, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af behovet for at sikre IT-systemets ensartethed og lette bekæmpelsen af svig bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (5) Denne forordning overholder de grundlæggende rettigheder og følger de principper, der er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig retten til beskyttelse af personoplysninger. Henset til de begrænsninger forordning (EU) nr. 389/2012 fastsætter, vil behandlingen af sådanne oplysninger inden for rammerne af nærværende forordning ikke være mere vidtgående, end hvad der er nødvendigt og rimeligt for at beskytte medlemsstaternes legitime fiskale interesser.
- (6) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 42 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725¹.

---

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

- (7) For at ensrette anvendelsesdatoen for denne forordning med anvendelsesdatoen for bestemmelserne i direktiv (EU) 2020/262 om digitalisering af registrering og kontrol af bevægelser af punktafgiftspligtige varer, der er overgået til forbrug på en medlemsstats område og derefter flyttes til en anden medlemsstats område med henblik på levering til erhvervsmæssige formål i denne anden medlemsstat, og for at give medlemsstaterne tilstrækkelig tid til at forberede sig på de ændringer, der følger af denne forordning, bør denne forordning finde anvendelse fra den 13. februar 2023.
- (8) Forordning (EU) nr. 389/2012 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I artikel 19, stk. 2, i forordning (EU) nr. 389/2012 tilføjes følgende litraer:

- "l) for autoriserede afsendere, der kun lejlighedsvis sender punktafgiftspligtige varer som omhandlet i artikel 35, stk. 8, i direktiv (EU) 2020/262, mængden af punktafgiftspligtige varer, identiteten af modtageren i bestemmelsesmedlemsstaten og den periode, hvori den midlertidige autorisation er gyldig

- m) for autoriserede modtagere, der kun lejlighedsvis modtager punktafgiftspligtige varer som omhandlet i artikel 35, stk. 8, i direktiv (EU) 2020/262, mængden af punktafgiftspligtige varer, identiteten af afsenderen i afsendelsesmedlemsstaten og den periode, hvori den midlertidige autorisation er gyldig."

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 13. februar 2023.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i ..., den ...

På Rådets vegne

Formand
